

TÓM TẮT CÂU CHUYỆN

Mai tới quán café để quản ca thay cho cô bé nhân viên làm ca sáng. Mai có thói quen tưới một cây hoa mỗi lần tới quán.

Đang chuẩn bị cho những ly trà đầu tiên để tiếp khách thì Quân, hàng xóm của Mai chạy qua và hốt hoảng hỏi xem có để quên điện thoại ở đây hay không? Lúc này, YOSHI, đang lẩn mò trong ngõ nhỏ để đi tìm quán “Ồ kìa”.

Mai tìm thấy điện thoại của Quân trong rổ Lost and Found. Quân vô cùng mừng rỡ phấn khích. Vừa hay Yoshi tới quán. Quân nhìn thấy Yoshi thì cho rằng đây không phải là người Việt, tỏ ra chút bỡ ngỡ và khích lệ Mai nhân tiện đang thất tình hãy của anh đẹp trai này đi.

Yoshi có vẻ không nói được cả tiếng Anh và tiếng Việt nên lóng ngóng. Quân bèn dạy cho Yoshi học chữ “vê ka lò” (vkl), đồng thời luôn mồm trên Mai của Yoshi. Yoshi nghĩ rằng vê ka lò là một từ khen rất hay nên học lắm bầm theo.

Mai làm một cốc café trứng rất đẹp cho Yoshi khiến Yoshi thích thú. Yoshi chỉ cho Mai tấm ảnh chụp Mai đang chơi piano cùng một người bạn Nhật trong điện thoại. Hóa ra Yoshi tới Ở kia qua một người bạn Nhật giới thiệu.

Trong quán có một đôi tình nhân luôn ngồi một chỗ tình tứ và họ cầm theo một quả bóng bay. Mai luôn lờm nguýt ghen tị với họ.

Mai đang vẽ dở một cái cửa sổ đầy lá cây, vừa vẽ vừa hát. Yoshi luôn tò mò để ý Mai vẽ và hát.

Yoshi bị một quả hồng xiêm rơi vào đầu và Mai bửa làm đôi cho Yoshi ăn thử. Lần đầu tiên được ăn hồng xiêm rất ngon Yoshi thốt lên: “Vê ka lò”.

Ngày thứ hai khi Mai đạp xe đến quán thì thấy Yoshi đang lóng ngóng qua đường bèn rủ trèo lên xe Mai chở tới Ở kia. Yoshi đồng ý lên xe nhưng mà ngồi rất đau, mỏi và cố tỏ ra chịu đựng.

Mai tưới hoa trong lúc Yoshi đau mông đứng nấp ở ngoài để xoa bóp.

Yoshi đau mông quá không muốn ngồi xuống ghế gỗ bèn định đi vào bên trong của quán lấy cái đệm thì rút phải đúng đệm của đôi tình nhân có bóng bay hôm nay lại vẫn ngồi đây. Yoshi ngượng quá chạy vội ra ngoài. Vì mông rất đau nên Yoshi phải chọn một chỗ ngồi sát tường gần cổng nơi có một cái ghế có vẻ mềm.

Mai làm một bình trà đậu biếc rất đẹp, không quên chuẩn bị một đĩa hạt và lựu rất xinh để tặng kèm Yoshi.

Bỗng có tiếng gà gáy, ngay phía sau tường nơi Yoshi ngồi xuất hiện hai con gà chọi xông chuồng nhảy lên tường, rồi nhìn thấy đĩa hạt trên bàn của Yoshi đã nhảy xuống để ăn hạt. Yoshi tiếc đĩa hạt bèn cầm bỏ chạy, hai con gà đuổi theo quyết liệt. Mai vất vả đuổi theo để bắt hai con gà cứu Yoshi. Yoshi lỡ trượt chân qua tay của Mai khi Mai vồ gà khiến tay Mai xước. Vừa kịp Quân ngủ dậy chạy sang bắt gà về. Một quả hồng xiêm rơi Yoshi nhặt lên ăn và lại khen “vê ka lờ”.

Mai áy náy với Yoshi nói Mai sẽ làm trà miễn phí cho Yoshi và nói mai hãy quay lại để ăn hồng xiêm chín. Lúc này tay Mai có vết xước chảy máu do chân Yoshi trượt qua. Yoshi có vẻ ái ngại.

Dàn cây leo vẽ trên cửa sổ đã gần xong nhưng Mai không hoàn thiện được vì khúc trên quá cao. Mai bắt lực không thể vẽ nốt nên ngồi hát vu vơ ở ghế đu, mắt rơm rớm tủi thân, Yoshi nhìn Mai chăm chú. Rồi thấy Yoshi có vẻ rất để ý mình Mai bèn đi tới khi đang rất tâm trạng. Mai tuân một tràng tiếng Việt để bày tỏ sự chán nản cho cái sự thất tình của mình. Yoshi nhào người lại rất gần Mai để lắng nghe Mai nói, Yoshi chỉ hiểu mỗi từ “vê ka lờ” nên lẩm bẩm nhắc lại. Hai người mặt rất gần nhau và cùng thì thào từ “vê ka lờ”. Con mèo bất ngờ nhảy lên khiến hai người giật mình lùi ra xa. Cả hai cùng xấu hổ.

Ngày thứ ba, đến chiều tối vẫn không thấy Yoshi tới mặc dù Mai đã chuẩn bị sẵn một đĩa hồng xiêm chín và có sẵn bình trà, cùng có chút trang điểm. Đôi tình nhân với một quả bóng vẫn ngồi lì cảm rề âu yếm khiến Mai lại lờm nguýt. Thấy tiếng Quân loẹt xoẹt quét đầu cổng Mai gào lên bực bội rằng vì gà của Quân mà khách không tới nữa. Quân nói mới thấy sáng đến cơ mà.

Mai chợt nhớ ra chưa tưới cây nên chạy đi tưới cái cây nhưng đang tưới thì trời đổ mưa, Mai chạy vội đi thì bắt chợt nhận ra cái cây trên tường cửa sổ đã được vẽ hoàn thiện. Mai vô cùng bối rối và ngạc nhiên vì không biết là ai đã vẽ và vẽ lúc nào.

Đôi tình nhân trong nhà đi ra ngoài tranh cãi gay gắt. Có vẻ đau đầu vì nghe họ cãi nhau nên Mai đi vào bên trong Rạp chiếu O kìa và mở lên cây đàn piano, bắt đầu dạo và hát bài “Cỏ và mưa”. Tiếng nhạc và hát của Mai đã khiến cho không khí mềm mại lại và đôi tình nhân cũng bắt đầu bớt căng thẳng. Có bóng người cầm theo một quả bóng tới đi tới chỗ Mai chơi piano.

Tới nửa đoạn sau bài hát có tiếng trống nhịp được đập từ bàn ghế jam cùng tiếng nhạc của Mai. Mai jam cùng tiếng trống đo một hồi rồi quay lại và phát hiện ra đó là Yoshi cùng một quả bóng bay ôm trong tay. Yoshi người vẫn còn lấm chàm vết sơn và tóc ướt rượt. Mai nhận ra chính Yoshi là người đã giúp mình vẽ nốt bức tranh tường. Yoshi bẽn lễn tặng cho Mai quả bóng bay và một tuýp thuốc chỉ Mai bôi lên vết xước trên tay.

Mai hạnh phúc mỉm cười, chạy ra phía cửa sổ và hỏi to Yoshi rằng có phải Yoshi vẽ đây không nhưng không thấy Yoshi nghe thấy. Yoshi đang đi về phía cây đàn piano.

Mai gọi Yoshi nhiều lần mà không thấy Yoshi quay lại bèn tiến lại gần vì nghĩ rằng do mưa to mà Yoshi không nghe thấy. Mai phát hiện ra sau mái tóc ướt của Yoshi lộ ra là một cái đeo trợ thính. Mai lặng đi vì xúc động.

Yoshi ngồi vào đàn, tai áp vào đàn, vừa áp vừa đánh vài nốt bản nhạc Mai vừa hát. Yoshi quay lại nhìn Mai chỉ hã ôm tay vào quả bóng và bắt đầu đàn những nốt nhạc dứt quãng, mắt ngược nhìn Mai để mong Mai hát tiếp. Mai hát theo tiếng đàn của Yoshi.

Không gian mềm mại, dịu dàng, đôi tình nhân đã bớt hờn dỗi, tiết hát, tiếng đàn, tiếng mưa, tiếng gà gáy... quả bóng rung lên theo nhịp nhạc...